

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopā 1970. gada 25. oktobrī

ČETURTDIEN,
1991. gada 19. septembrī

№ 34 (688)

Vissovienības uzņēmumi — Latvijas īpašums

DZĪVE RITĒS PĒC PLĀNA

Mērķtiecīga virzība, vispirms kārtot formalitātes, beidzot ir jāvusi mūsu krīzises alkām vienlaicīgi ar visu, kas mums pieder, iesaļot neatkarīgajā Latvijā. Vēl gan līdz 1. decembrim detalizēti jāizstrādā rūpnīcas biznesa plāns un jāiesniedz rūpnīcas biznesa ministrijā. Par pamatu plāna izstrādne tiks ņemtas ASV linoīsas štata Komercijas un Komerpieņu lietu departamenta 1989. gada rekomendācijas. Darba virsva-

dība ir direktoram INARAM POĻAKAM. Par atsevišķu iedaļu detalizētu izstrādni savukārt atbildīgi ir daļu vadītāji un galvenie speciālisti ANDRIS BRUTANS, VIZMA UKASA, ZIGURDS ĀBELE, ANITA PURINA, VASILĪJS PAVLOVS, NINA PETROVA, ALDIS RUDZĪTIS, MAĪJA VILKA, ANDREJS MIGLENIĒKS, LUBOVA GAVRILOVA, MĀRTIŅS TOMSONS, VALERIJS BARKOVŠ, ANDRIS STANEVIČS. Darba gaitā

viņu loks, protams, paplašināsies.

Biznesa plāns ietvers visdaudzpazīgāko informāciju par rūpnīcu. Kopumā plānā jāapraksta uzņēmums un tā ražošanas, ražotā produkcija, noieta tirgus un marketinga pieejas, ražošanas process, rūpnīcas vadības komanda, tās pieredze un talants, kā arī jāpārēda tas, cik daudz naudas nepieciešams uzņēmumam un kā tiek plānots līdzekļu izlietojums.

Pāri visam — piegāžu disciplīna

Ar pavisam svaigiem jaunumiem no Maskavas atgriezies komercdirektors ALDIS RUDZĪTIS. Vairākas dienas viņam pagājušās daudzās saņāksmēs un apspriedēs, un, lūk, ko viņš uzskata par vajadzīgu pastāstīt arī mums.

Visus ķīmiskās un naftas ķīmiskās rūpnīcas ministrijas (kura tiek izformēta un paslaik vada savu pēdējo mēnesi) uzņēmumus vieno viena sape: kā dzīvot turpmāk, ja līdz šim ar materiāli tehniskās nodrošināšanas jautājumiem nodarbojas speciāli dienesti centra. Ķīmiskos un naftas ķīmiskos uzņēmumus starpā, lai nodrošinātu produkcijas izlaidi, apgrozas 81 procentus savstarpējo piegāžu. Aiziet uz tiešajiem sakariem var tikai tie uzņēmumi, kuriem ir 20—30 procenti, nevis vairāk. Līdz ar to uzņēmumu vadītāji nolema, ka bijušās ministrijas vieta jārada korporācija, kas nodarbotos ar ķīmisko materiālu ražošanas bilances koriģēšanu, valsts pasūtījumiem, ar zinātniski tehnisko attīstību, neslu atbildību uzņēmumu priekšā. Tika radīta 30 uzņēmumu direktoru grupa, kurai līdz 1. oktobrim jāizstrādā notikuma projekts par korporācijas, pienākumiem, dalības maksām, atbildību un tā tālāk. Stikla skiedras nozāres intereses šajā grupā pārstāvēs Mahačkalas rūpnīcas galvenais ekonomists.

Pēc šī gada 8 mēnešu haotiska darba apstājās daudzū rūpnīcu daudzās ražotnes: trūkst izejvielu, valūtas. Kas attiecas uz mums, VSSR, valsts pasūtījumu mēs pilādm, ražojot termokīmisko audumu. Bet par priekšdienām grūti ko teikt. Nav valūtas, līdz ar to trūkst eļļotāju komponentu, to vidū DCU,

jau nesāpējam emurkriļu sadzīves sieta un dekoratīvā auduma ražošanai. Sietu šobrīd ražojam uz citu komponentu bāzes. Cerams, ka starpvadību komisija, kas strādā Maskavā un lemj par visu bijušo PSRS republiku ekonomisko dzīvotspēju, pieņems lēmumus, kas sekmes arī ķīmijas nozāres darbu un attīstību. Un palīdzēt to sekmes, cerams, arī dibināms korporācija. Ideāls būtu variants, ja starpvadību komisija tiktu panākta vienošanās par to, ka vismaz 70 procenti no 1990. gada apjoma piegādēm ir obligāti, tad pārpalikušos 30 procentus arī varētu atstāt tiešajiem sakariem. Mēs, valmierieši, nesam tik bagāti, lai visiem dotu pretī savu audumu, lodītes un citu produkciju, pārejot tikai uz tiešajiem sakariem. Bet tam nepieciešama ir speciāla licencēšanas un kvotēšanas komisija, kas regulētu eksportu un kura ietilptu vsu bijušo 15 republiku pārstāvjū neatkarīgi no tā, vai visas parakstījušās ekonomisko līgumu.

Rodas jautājums, vai pastāvēs koncerns, kurā esam iesaļušies. Koncerna uzņēmumu direktoru apspriedē tika izmainīti staļūli, un līdz ar to koncerns pārtapis par asociāciju. Asociācija savukārt izmainījusi vienu no darbības pamatā punktiem un tagad tāj var ietilpt arī ārvalstu firmas, tas ir, arī mūsu rūpnīca. Līdz šim asociācijas (bij. koncerna) darbnieki mums pa-

līdzējusī saņemt deficītas izejvielas, arī DCU, transformatoru eļļu, «zelta diegu», PAN diegu, palīdzējusī risināt tehniskus jautājumus, arī vienstādijas ražotnes attīstībā. Ir jautājums par to, ka varbūt jāmaina asociācijas struktūra, jāsamazina cilvēku skaits tajā, jāpaugstina darbnieku kompetences līmenis. Bet tās ir risināmas problēmas.

Sajās dienas Maskavā tika dibināta naftas ķīmijas birža. Tās dibinātājs — ķīmiskās rūpnīcas ministra vietnieks V. Golubkovs. Dalības maksa, iestājoties biržā un iegādājoties vienu obligātu akciju — 100 tūkstoši rubļu. Šī akcija dod tiesības turēt vienu brokera vietu. Pats par sevi saprotams, ka mūsu rūpnīcai tai biržā jātiek iekšā, — jautājums varētu būtu vienīgi par to, vai turēt šo brokera vietu vieniem pašiem vai kooperēties ar kādu Latvijas ķīmijas uzņēmumu.

Nodibināta ir arī ķīmijas precu birža. Arī Maskavā. Viena tās akcijas maksa 135 tūkstošus rubļu. Asociācijas uzņēmumu direktoru saņāksmē nolema visas asociācijas vajadzībām nopirkt vienu kopīgu akciju ar brokera vietu.

Uzņēmumu darbošanos nu jau išķir ne vairs mēneši, bet dienas un stundas. Variēt darbībā, pamanīties, kur nākas, uzstīkt sevi visas jaunās pārmaiņas, — tas kļūst noteicošais, bet pāri visam šajā haosā tomēr jābūt savstarpējo piegāžu disciplīnai neatkarīgi no tā, ar kā lēmumu piegādes noteiktas.

Tas isumā par jaunumiem Maskavā, kas vistiešākajā veidā skar arī mūsu rūpnīcu un katru no mums.

Pateica, ko domāja

Ja vadītos pēc principa, lai tik būtu lielāka jēga, tad pagājušajā numurā publicēta intervija ar arod biedrību atstājumiem, neapsaukami, savu mērķi būtu sasniegusi. Redakcijas nodoms lāds nebija. Bet labi, ka materiāls nav palicis bez ievēribas, kaut arī Valdāi Barkevičai un Māra Daugulei ne visos argumentos ir taisnība.

Protams, slikti, ka daudzi arod biedrības darbu saista tikai ar nau-

das dabūšanu no tās vai ekskursijā aizbraukšanu. Bet visu laiku tas tā ir bijis! Nu bijis taču! Un, kaut arī tagadējā priekšsēdētāja Gunta Altenberga par to šausmīnās un cenšās uzsvert, ka arod biedrības funkcija ir strādnieku interešu aizstāvēšana un piedalīšanās likumu izveidē, nevis sadzīves sīkumu kārtošana, iespējami par līdzšinejo arod biedrības darbību tik viegli no apzinas nebūs dabūt ārā.

NĀKS VALŪTA

«Itālija prasa daudz vairāk grīstes, un mēs domājam palielināt tās izlaidi.» — tiekoties ar aušanas ceħa arod biedrības konferences delegātiem, teica direktors INARS POĻAKS.

Tas ir rovingis jeb, populāri runājot, stikla grīste, kas ar pūlēm un milzīgu darbietilpību top 2. cehā. Agrāk to ražoja, pielietojot 84. teksta diegu piecos salikumos ar parafīna eļļotāju aušanas ceħa Malīmo iecirknīm. Tā kā pieredze darbā ir. Eksportam tagad top 105. tekss ar speciālu eļļotāju, un diegs iet četros un sešos salikumos. Arī pašmāju Malīmo saņem šādu izejmateriālu, tikai gan ar parafīna eļļotāju.

Kā jau domāti pielietošanai attīstītājā pasaulē, diegiem jāatbilst pasaules tirgus prasībām. Jārāž noteikta izmēra spoles, tajās jābūt ne mazāk par 7 kg grīstes ar mīduma procentu ne lielāku par 0,5. No 12. augusta līdz 17. decembrim jānododot 60 t produkcijas, sāka spoļēšanas nodājas priekšniecē Arija Pence. Bez tam pēc šādas grīstes līko arī citi patērētāji, kooperatīvus ieskaitot. To rōkās nonāk brāka produkcija vai pārpalikumi.

Grīstes iecirknī tobrīd, kad tur ieradās šo rindu autore, strādāja Ize Ziemane un Emīlija Berzina. Lai nodotu 10 tonnas produkcijas, viņas sepiņas spoļu parvietošanas reizes parciā 70 tonnas. Tas sākas līdz ar spoļu noņemsanu no agregāta, ar smago ratu, uz kurīem ir pāri par 300 kg produkcijas, stumsānu pa neiedomājami bedratnu grīdu uz atālo zāvētavu un beidzot ar vēl atālakā pakošanas telpu. Līdz ievietošanai iesaiņojumā strādānēces vienu spoļu patur rōkas

11 reizes, pie tam jāraugās, lai spoļe nenobruktu, lai to nenosmērotu. Grīstes zāvēšana notiek turpat, kur zāvē vienvirziena šķiedru. Karstums, nepilnīga ventilācija. No krāsns ārā tiek ņemta vai tājā likta produkcija, kad cita krāsns turpat blakus karšējas ar pilnu jaudu. Un no šī karstuma strādānēces stumj ratus ar produkciju uz izteikti vēsu telpu. Ir vajadzīgs rūdījums...

Stikla grīste dod valūtu. Šī valūta top ar smagu, sievietēm nepiemērotu roku darbu. Nekādas mehānizācijas. Vismaz šobrīd. Pat risks rīta pēc nakts atrast izzagtas vai izdemolētas tēpas, jo mūdien kādi izmanās ielavītes pārgulēt, šnabi iedzert vai ko nozagt...

Kas rādas nākotnē? Ieceres ir daudzsoļošas. Projektēšanas un konstruktoru nodājas priekšnieks Pēteris Kantāns pastāstīja, ka ir gatavs projekts jaunajam iecirknīm, kas kompakti izvietosies grīstes uzlišanas un produkcijas uzglabāšanas telpās. Trīs projektētās krāsniņas jau realizētas metālā, vēl nedaudz laika jāņemot ventilācijas sistēmas pārprojektēšana. Kantāna kungs domā, ka jau šogad varētu sākties būvniecības darbi un, ja tie tiktu forseti, jaunās iecirknišs drīzumā varētu dot produkciju. Jāvēl, lai cerētāis izdotos un produkcijas apjomi, kas nes mūsu rūpnīcai tik nepieciešamo valūtu, pieaugtu.

VIZMA LEJSTRAUTA

Adatiņa — žigla sieva...

© VALENTINA GREKA.

© MIRDZA PETRUSEVICA.

Materiālu lasiet 2. lpp.
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

stoši rubļu, bet šī gada pirmajā pusgadā slimības lapas apmaksātas par 199,6 tūkstošiem rubļu, un slimības lapas nekad nav tikušas apmaksātas par arod biedrības naudū. Un tomēr, kaut arī saistība ar nepareizu formulējumu, abām dāmām ir taisnība, ka esī cilvēki no arod biedrības ir aizgājuši. Kas ir gājējs, to nekad nevienis neaiztūrs. Bet par to, ka abas dāmas piekrita intervijai un, kaut arī šķersām, atkāfati pateica, ko un kā domā, — par to nevar pārmest.

VIZMA LEJSTRAUTA

